

Följande två sägner har jag hört min
mor berätta. Hon har hört dem berättas när hon var
barn. Dessa sägner har jag bäst bevarat i minnet, ty-
ligen därför, att händelserna föregått på de mera
bekanta ställena i min hembygd.

Jean Amosson.

1. En kvinna, som var bosatt i Mell-
Grevie hade en gång varit ett ärende i Östra Grevie.
När hon på hemvägen kom förbi Botmarshögen såg
hon vid väghanten en hund, som låg och vaptrade
en hoppräda och nackta äpplen. Kvinnan gick fram
och såg på äpplena, och eftersom hunden icke tyckte
bry sig om något, böjde hon sig ned och tog ett äpple,
varvid hon tyckte att hunden skrattade. Äpplet ga-
de hon sedan i sitt förkläde och gick skyndsamt hem.
Vid hemkomsten skulle hon se på sitt fynd, men
ett äpple fanns utan istället två där då en specierad
delar.

På ett ställe i Månstorps Garvar finnes nedgrävd en stor kopparkittel, som är fylld med penningar. Denna skatt, vilken försvaras av ett troll, som uppträder i olika skepnader, kan endast erövas av den, som icke känner minsta rädsla, vad han än ser. Många ha försökt men aldrig lyckats. För varje gång som någon försöker, att gräva upp kitteln får han, då han är nära målet, se någonting oväntat, och blir han då aldrig så litet rädd, sjunker kitteln tillbaka mycket djupare än den låg förut.

Bland de många, som rågat sig på försöket, varo även ett par slaktare, som påstodo att de varit med om så mycket, att ingenting skulle kunna skämma dem. De gingo dit en natt och begynte att gräva. När de hade arbetat länge, upptäckte de slutligen koppar kitteln och menade att nu skulle det snart vara gjort. De började så att draga den uppåt, och allt gick lyckligt och väl till dess att kitteln var ända upp. Då fingo de se väldig fjur komma springande mot dem och blevo så rädda att de bägge två släppte taget och sprungo därifrån. Sedan dess har ingen försökt att leta upp skatten i Månstorps Garvar.